
Minneord

OSS IMELLOM

KJELL ERIK STRØMSKAG,

BERGLJOT VINJAR

Spesialist i indremedisin og kommunelege Olaf Johan Hartmann-Johnsen døde 13. november 2005, 81 år gammel. Han begynte som distriktslege i Nesset kommune i 1982. Kommunen fikk en meget erfaren og kunnskapsrik lege, som kombinerte det beste fra naturvitenskapen med de humanistiske fags grunnverdier.

Olaf Johan Hartmann-Johnsen vokste opp i Bergen. Som 17-åring lyktes det ham å komme seg over til England, og fra 1942 til 1945 var han med i det norske luftforsvaret i Canada og England. Han var bakkemannskap i Sør-England da invasjonen i Normandie startet i 1944. Etter kort tid kom han seg over til Frankrike. Fra 1945 til 1947 var han ansatt som administrasjonsoffiser i den norske militærmisjon i den britiske sone i Tyskland. Han fikk flere medaljer for sin innsats under krigen. Ved 60-årsmarkeringen av D-dagen i Normandie i 2004 var han æresgjest. Opplevelsene under og etter krigen preget hele hans liv, og da han ble pensjonist, fikk han tid til å dyrke sin store interesse for krigshistorien. Han var leder for Romsdal krigsveteranklubb.

I 1948 reiste han til Australia. Der studerte han medisin, og var ferdig utdannet i 1956. Frem til 1974, avbrutt av omtrent et år ved Ullevåls og Rikshospitalets medisinske avdelinger i 1964, arbeidet han ved flere store sykehus i Australia. I 1974 var han igjen tilbake i Norge og arbeidet ved medisinske avdelinger ved flere sykehus, blant annet innen geriatri, som var hans store interesse. I 1976 ble han spesialist i indremedisin.

I 1981 flyttet han og hans kjære Mary tilbake til hennes hjemsted i Nesset kommune, og frem til han ble pensjonist i 1991 arbeidet han der. Han var også spesialist i allmennmedisin og samfunnsmedisin. Med sin globale og urbane bakgrunn og sin yrkeserfaring fra det britiske helsevesen kunne han nok i lokalmiljøet fremstå som en fremmed fugl. Men ganske snart ble hans store faglige og menneskelige engasjement, hans høflighet og dannelse verdsatt av alle hans pasienter og kolleger.

For oss som var hans elever og kolleger i starten av vår yrkeskarriere, var han en uuttømmelig kilde til fagkunnskap og en stor inspirator og modell. Helt til det siste dyrket han et stort nettverk over hele verden som han holdt kontakt med – først med lange, tettskrevne brev, senere via e-post. Hans beretninger var en blanding av britisk humor og understatement av beste klasse og omfattende fagbeskrivelser innenfor indremedisin og krigshistorie som han ønsket å dele med alle. De viste hvilken sammensatt, varm og begavet person han var. Selv ikke hans mangeårige alvorlige hjertelidelse begrenset denne eller andre aktiviteter. Slik ble også hans pensjonistdager til inspirasjon. Varme tanker og medfølelse går til Mary, Olaf Johan og Else, Sally og Helga.

Publisert: 9. februar 2006. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 17. juli 2026.